

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010395
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1515010395.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci odsúdeného L.. P. O., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/21/2015 zo dňa 22.02.2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. 05. 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného L.. P. O., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V napadnutým uznesením podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že sa odsúdený L.. P. O. v skúšobnej dobe určenej mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/21/2015 zo dňa 14.04.2016 neosvedčil a vykoná uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd prvého stupňa rozhodol tak, že odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tak, že navrhuje, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol podľa § 50 ods. 4 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák. tak, že ustanoví odsúdenému probačný dohľad, zároveň mu predĺži skúšobnú dobu o dva roky a napríklad povinnosť podrobiť sa ambulantnému psychologickému vyšetreniu a psychoterapii. Nechce bagatelizovať počínanie odsúdeného, ktorý si nevedomil situáciu, v ktorej sa nachádzal, teda, že sa počas skúšobnej doby dopustil až piatich priestupkov na úseku dopravy. Avšak aj zákonodarcu počítal s možnosťou, aj v takýchto prípadoch nevytrhnúť odsúdeného z jeho bežného života nariadením trestu, ale jeho nahradením súdu v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. Poukazuje aj na charakter spáchaných priestupkov, pri ktorých nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom. Išlo o menej závažné priestupky. U odsúdeného ide navyše o mladú osobu, ktorá inak vyhodnocuje dopravnú situáciu, možno aj s menšou zodpovednosťou, venujúc sa pracovným povinnostiam. Má kladný vzťah k práci, pričom nevenuje dostatočnú pozornosť povinnostiam vodiča. Toto nenapraví výkon trestu odňatia slobody, ale jeho nápravu môže zabezpečiť psychológ.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že odsúdený L.. P. O. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/21/2015 zo dňa 14.04.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.04.2016. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia začala plynúť dňom 01.05.2016 a uplynula dňom 01.05.2017.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil, inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, nakoľko sa dopustil viacerých (opätovných) protiprávných konaní (priestupkov) a to ako vodič motorového vozidla. V tomto smere krajský súd poukazuje napríklad na porušovanie vzdialenosti medzi vozidlami (22.03.2017), telefonovanie počas vedenia motorového vozidla (07.09.2016), státie na priechode pre chodcov a vyhradenom parkovisku (06.10.2016, 18.04.2017), či porušovanie prediíel bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke (10.12.2016). Odsúdený sa teda dopustil celkovo piatich protiprávných konaní počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Sťažnostný súd tu poukazuje aj na skutočnosť, že Ing. P. O. bol uložený podmienený trest odňatia slobody vyššie citovaným rozsudkom za konanie, ktoré sa týkalo trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky, t. j. trestného činu, ktorého podstata súvisí s porušovaním povinností vodiča pri vedení dopravného prostriedku. Nešlo teda o jenorazové vybočenie odsúdeného z inak riadneho spôsobu vedenia motorového vozidla, ale išlo o sústavné (opakované) ignorovanie pravidiel cestnej premávky zo strany odsúdeného, čo nesvedčí o tom, že by mal uložený podmienený trest odňatia slobody na odsúdeného pozitívny vplyv.

Priestupky, ktorých sa odsúdený dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neboli síce svojim charakterom závažné, avšak z ich spáchania vyplýva, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody nevedlo k náprave odsúdeného a nemalo na vedenie jeho života žiadne priaznivé účinky. Krajský súd opakuje, že odsúdený L.. P. O. spáchal celkovo päť úmyselných priestupkov v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (skúšobná doba mu pritom bola uložená v trvaní jeden rok, teda najkratšia možná akú umožňuje uložiť Trestný zákon), čo celkom určite nie je možné označiť za riadne vedenie života v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a už vôbec nie, že by na nápravu odsúdeného postačovalo uloženie trestu odňatia slobody bez jeho výkonu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti aj sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený L.. P. O. nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život, nakoľko počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa dopustil vyššie uvedeného protiprávneho konania. Napokon, ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák. umožňuje súdu rozhodnúť o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia len v prípade ak ten viedol riadny život. Spáchanie vyššie uvedených priestupkov celkom určite nie je možné považovať za vedenie riadneho života odsúdeného a to bez ohľadu na skutočnosť, že sa inak v skúšobnej dobe nedopustil iného protiprávneho konania. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam neprichádza do úvahy iné rozhodnutie, než rozhodnutie o výkone podmieneného odloženého trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený sám svojím protiprávnym konaním dal najavo, že uloženie trestu odňatia slobody bez jeho výkonu nemôže viesť k jeho náprave.

V súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa keď odsúdeného L.. P. O. zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z odpisu registra trestov totiž vyplýva, že pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania, nebol vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Pokiaľ sa odsúdený vo svojej sťažnosti domáhal ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti za súčasného predĺženia skúšobnej doby a uloženia probačného dohľadu, tak takéto rozhodnutie neprichádza v jeho prípade do úvahy. V tomto smere poukazuje sťažnostný súd na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 10.12.2012 sp. zn. Tpj 43/2012 (publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR v roku 2013 pod č. 44) v zmysle ktorého rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti a súčasne o primeranom predĺžení skúšobnej doby môže súd urobiť len v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o ktoré ide. Vzhľadom k tomu, že skúšobná doba podmieneného odsúdenia už v prípade Ing. P. O. uplynula, nie je možné, s poukazom na zjednocujúce stanovisko najvyššieho súdu, vydať rozhodnutie o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti.

Ak odsúdený v konaní poukazoval na to, že by výkon trestu odňatia slobody mohol mať nepriaznivé dôsledky na jeho zamestnanie, tak ide o okolnosti, ktoré krajský súd nemôže zohľadniť v rámci konania o

sťažnosti proti rozhodnutiu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Tieto okolnosti by prípadne mohol vziať do úvahy Prezident SR v konaní o udelení individuálnej milosti. Rovnako tak nemohol krajský súd akceptovať sťažnostné námietky, že odsúdený je mladý človek, nakoľko zákony platia aj pre vekovo mladé osoby. Zákon nestanovuje žiadnu imunitu pre vekovo mladé osoby na porušovanie pravidiel cestnej premávky a už vôbec nemôže odsúdený rozhodovať o tom, ktoré priestupky v skúšobnej dobe páchať môže a ktoré už nie.

Krajský súd v Bratislave nezistil dôvody pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú, v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná